

SKR nr 9846 af 23/08/2016 (Gældende)

Udskriftsdato: 29. august 2016

Ministerium: Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling
Journalnummer: Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling, j.nr.
006.872.351

Senere ændringer til forskriften
Ingen

Skrivelse om fortolkning af ligestillingslovens § 3 a

Vejledende udtalelse om fortolkning af ligestillingslovens § 3 a

§ 2 i lov om ligestilling af kvinder og mænd (herefter ligestillingsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1678 af 19. december 2013, forbyder direkte og indirekte forskelsbehandling på grund af køn. Hvorvidt der er tale om ulovlig forskelsbehandling beror på en konkret vurdering. Direkte forskelsbehandling er defineret ved, at en person på grund af køn behandles ringere end det andet køn er blevet eller ville blive i en tilsvarende situation. Ved indirekte forskelsbehandling stilles en gruppe personer af det ene køn særligt ufordelagtigt i forhold til personer af det andet køn.

Ligestillingslovens § 3 og § 3 a åbner dog mulighed for to typer lovlig forskelsbehandling af kvinder og mænd.

I henhold til § 3 kan ressortministeren give dispensation til at fremme ligestilling gennem positive særforanstaltninger, når forskelsbehandling på grund af køn skal forebygges eller opvejes. Samtidig er der hjemmel til ministeren for børn, undervisning og ligestilling til at fastsætte regler om at fravige ligestillingsloven uden at få dispensation fra ressortministeren. Denne hjemmel er benyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 340 af 10. april 2007 om initiativer til fremme af ligestilling, der beskriver adgangen til at iværksætte ligestillingsfremmende initiativer uden dispensation.

Ligestillingslovens § 3 a tillader forskelsbehandling af det ene køn, hvis det er begrundet i et legitimt mål, og midlerne til at opfylde dette mål er hensigtsmæssige og nødvendige.

Denne vejledende udtalelse præciserer anvendelsen af ligestillingslovens § 3 a og afgives på baggrund af en henvendelse fra EU-Kommissionen til Danmark den 11. december 2015.

Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling skal på den baggrund vejledende udtale, at undtagelsesbestemmelsen i ligestillingslovens § 3 a skal fortolkes snævert og i overensstemmelse med direktivet. Det betyder, at der kun kan ske undtagelser fra forbuddet mod forskelsbehandling på grund af køn, hvis der er tale om leveringen af varer og tjenesteydelser udelukkende eller først og fremmest til personer af det ene køn. Undtagelsen skal endvidere være begrundet i legitime mål, og midlerne til at opfylde dette mål skal være hensigtsmæssige og nødvendige. Det betyder, at salg af en vare eller tjenesteydelse på forskellige vilkår til kvinder og mænd, herunder til forskellig pris, ikke er forenelig med ligestillingslovens forbud mod forskelsbehandling.

Denne vejledende udtalelse skal ses i forlængelse af, at det i bemærkningerne til ligestillingslovens § 3 a fremgår, at § 3 a bør fortolkes snævert, for at forbuddet mod forskelsbehandling ikke udhules, jf. forarbej-

derne til lov nr. 434 af 11. maj 2007 om ændring af lov om ligestilling af kvinder og mænd (lovforslag nr. L 137, der er fremsat af ministeren for ligestilling den 31. januar 2007). Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at § 3 a gennemfører artikel 4, stk. 5, i Rådets direktiv nr. 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser.

Som eksempler på områder, hvor der kan ske undtagelser fra forbuddet mod forskelsbehandling, angiver direktivet beskyttelse af ofre for kønsrelateret vold (i tilfælde såsom oprettelse af centre til beskyttelse forbeholdt det ene køn), hensyn til privatlivets fred og blufærdigheden (i tilfælde såsom indlogering hos en person i en del af denne persons hjem), fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder eller mænds eller kvinders interesser (for eksempel frivillige organisationer, hvor kun det ene køn er repræsenteret), foreningsfrihed (i tilfælde af medlemskab af private klubber, hvor kun det ene køn er repræsenteret) og tilrettelæggelse af sportsaktiviteter (for eksempel sportsbegivenheder, som kun det ene køn har adgang til).

På baggrund af den hidtidige afgørelsespraksis vedrørende ligestillingslovens § 3 a forventes der ikke en ændring af praksis i forlængelse af nærværende vejledende udtalelse.

Nærværende vejledende udtalelse vil blive optaget i Retsinformation og gjort tilgængelig på Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestillings hjemmeside.

Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling, den 23. august 2016

ELLEN TRANE NØRBY

/ Mette Kaae Hansen